

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201287
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5819201287.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika, členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstrika, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov, matka: Mgr. B. P., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. J. XXX a otec: S. P. nar. XX. XX. XXXX, bytom O., L. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 3P/28/2019-34 zo dňa 21. novembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že otec j e p o v i n n ý platiť výživné na maloletého T. P., nar. XX. XX. XXXX v sume 200,- eur mesačne, počnúc dňom 01. 09. 2019 vždy do každého 20. dňa príslušného mesiaca k rukám matky vopred. Na zameškanom výživnom za obdobie od 01. 09. 2019 do 17. 09. 2020 p o v o ľ u j e otcovi splátky po 50,- eur mesačne splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky. Týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 6P/36/2017-28 zo dňa 14. 11. 2017 vo výroku o výživnom.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zaviazal otca platiť zvýšené výživné pre maloletého T. P. v sume 240,- eur mesačne. Zameškané výživné vo výške 388,- eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky v lehote do 31. 12. 2019 a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok tamojšieho súdu 6P/36/2017 zo dňa 14. 11. 2017) došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa. K zmene pomerov došlo podľa názoru súdu jednak na strane maloletého dieťaťa, ktoré v čase predchádzajúcej úpravy bolo vo fyzickom veku 13 rokov, navštevovalo 8. ročník základnej školy v mieste svojho bydliska, pričom v súčasnej dobe navštevuje 1. ročník Strednej odbornej školy technickej v Námestove, čím vzrástli náklady nielen v súvislosti s jeho fyzickým vyspíevaním, ale i so zabezpečením nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie. Zároveň súd prihliadol i na zmenu pomerov na strane otca, ktorého príjem oproti predchádzajúcej úprave sa taktiež zvýšil. Pracuje ako murár v spoločnosti PMBAU s.r.o., kde dosahuje príjem podľa výpisov z účtu cca 1 579,- eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote otec maloletého dieťaťa. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť a zaviazat' ho platiť zvýšené výživné v sume 150,- eur mesačne, keďže nie je v jeho schopnostiach a možnostiach plniť vyživovaciu povinnosť tak ako ju určil súd prvej inštancie. Rozhodnutie súdu je podľa

jeho názoru nepreskúmateľné, keď z neho nie je zrejmé, na základe čoho dospel k sume nákladov na maloleté dieťa vo výške 250,- eur, keď ich matka ani netvrdila, ani žiadnym spôsobom nepotvrdila. Bez akéhokoľvek dôvodu súd neprihliadol na správu od jeho zamestnávateľa a vychádzal len z výpisu z účtu za 5 mesiacov pri ustálení jeho príjmu a zároveň ani neprihliadol na odôvodnené výdavky na jeho strane. Oproti tomu majetkové pomery na strane matky len stroho konštatuje so záverom, že sa nič nezmenilo, pričom aj príjem matky sa zvýšil o 170,- eur.

3. Matka vo svojom vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie podľa jej názoru vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a správne rozhodol, lebo je v možnostiach a schopnostiach otca plniť vyživovaciu povinnosť tak ako to ustálil súd vo svojom rozhodnutí.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 CMP a bez nariadenia pojednávania napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že otca zaviazal platiť výživné v sume 200,- eur mesačne.

5. Zákonná úprava v ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti v prípade, ak medzi účastníkmi dôjde k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené výživné nemôže plniť svoj účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného (v tomto prípade maloletého dieťaťa), a to v dôsledku jeho fyzického vyspievania, zvyšovaním nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a pod., ale aj na strane povinného v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného zníženia príjmu z pracovnej činnosti, zmenou okruhu vyživovaných osôb a pod. Súd rozhodujúci o zmene vyživovacej povinnosti v takomto prípade už nie je oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného, lebo v takomto prípade by došlo k neprípustnej reparácii už právoplatného rozhodnutia, ale jeho povinnosťou je prihliadať iba na zmeny, ktoré tu nastali od pôvodného rozhodnutia

6. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa. K výraznej zmene došlo v prvom rade na strane maloletého dieťaťa, ktoré oproti predchádzajúcej úprave študuje na strednej odbornej škole, čím nepochybne stúpli náklady nielen v súvislosti s jeho fyzickým vyspívaním, ale najmä so zabezpečením potrieb súvisiacich s prípravou na budúce povolanie, tak ako to napokon konštatoval i súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie ale odvolací súd s prihliadnutím na dobu, ktorá uplynula od posledného rozhodnutia, dospel k záveru, že výživné vo výške 200,- eur mesačne postačuje na pokrytie všetkých základných potrieb dieťaťa v súčasnosti, a preto rozsudok zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Od poslednej úpravy výživného uplynula doba cca 3 rokov, kedy síce došlo k zvýšeniu nákladov na zabezpečenie potrieb maloletého v súvislosti s jeho fyzickým vyspívaním, ale zvýšenie výživného o 70,- eur postačuje aj na pokrytie rastu životných nákladov vrátane nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie. Pokiaľ otec v priebehu konania poukazoval na svoje výdavky v súvislosti s úvermi, na ktoré súd prvej inštancie neprihliadol, nemohol na tieto skutočnosti prihliadnuť ani odvolací súd, lebo pokiaľ i otcovi vznikli pohľadávky v súvislosti s poskytnutými úvermi, za tieto úvery získal, resp. musel získať určitú majetkovú hodnotu a je výlučne na ňom ako tieto prostriedky použil.

7. Záverom je potrebné poukázať i na to, že pokiaľ zákonná úprava v ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine ukladá povinnému rodičovi bez ohľadu na jeho príjem (t. j. i rodičovi bez akéhokoľvek príjmu, objektívne nezamestnanému) plniť vyživovaciu povinnosť v rozsahu 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrené dieťa (t. j. i dieťa bezprostredne po narodení), je výživné vo výške 200,- eur na dieťa vo veku 16 rokov študujúce na strednej škole len minimálnym a postačujúcim na pokrytie základných životných potrieb.

8. Výšku zameškaného výživného v tomto prípade odvolací súd neurčoval, lebo nie je zrejmé, či otec rešpektoval predbežnú vykonateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a v akej výške doposiaľ výživné platil. Je jeho povinnosťou, aby si ustálil rozdiel medzi poskytnutým výživným a výživným, ktoré mu bolo určené týmto rozhodnutím. Takto vzniknutý rozdiel je potom otec povinný uhradiť v 50,- eur poskytnutých splátkach splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej

splátky (ak teda otcovi vznikol rozdiel, je povinný v súčasnej dobe plniť výživné spolu so zameškaným výživným vo výške 250,- eur až do vyrovnania rozdielu).

9. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal súd z ust. § 396 ods. 1 CSP s použitím ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).